

**Правове регулювання
відносин у сфері технологій
розподіленого реєстру,
децентралізованих
автономних організацій та
децентралізованих фінансів**

Монографію присвячено комплексному дослідженню правового регулювання відносин у сфері технологій розподіленого реєстру, децентралізованих автономних організацій та децентралізованих фінансів.

Розраховано на науковців, викладачів, аспірантів і студентів закладів вищої юридичної освіти, а також практикуючих юристів.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Орлов Ілля Павлович

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН
У СФЕРІ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗПОДІЛЕНОГО
РЕЄСТРУ, ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ
АВТОНОМНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ ФІНАНСІВ**

Монографія

Харків
«Право»
2026

УДК 347.122:347.211:347.72:[004.738.5+004.056.55]:336.7
О-66

Рецензенти:

доктор юридичних наук, професор **Л. І. Каленіченко**;
доктор технічних наук, професор **Р. В. Олійников**

*Рекомендовано до друку вченою радою
Харківського університету
(протокол № 4 від 27 квітня 2026 р.)*

Орлов І. П.

О-66 Правове регулювання відносин у сфері технологій розподіленого реєстру, децентралізованих автономних організацій та децентралізованих фінансів : монографія / І. П. Орлов ; М-во освіти і науки України ; Харків. ун-т. – Харків : Право, 2026. – 256 с.

ISBN 978-617-8848-73-6

Монографію присвячено комплексному дослідженню правового регулювання відносин у сфері технологій розподіленого реєстру, децентралізованих автономних організацій та децентралізованих фінансів.

Розраховано на науковців, викладачів, аспірантів і студентів закладів вищої юридичної освіти, а також практикуючих юристів.

УДК 347.122:347.211:347.72:[004.738.5+004.056.55]:336.7

ЗМІСТ

Перелік умовних позначень та термінів.....	7
Передмова	21

БЛОК А. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФУНДАМЕНТ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ РОЗПОДІЛЕНОГО РЕЄСТРУ (DLT)

1.1. Архітектура блокчейну: блоки, хешування та механізми забезпечення цілісності даних	29
1.2. Класифікація блокчейн-систем: permissionless та permissioned мережі.....	33
1.3. Алгоритми консенсусу: PoW, PoS, PoA, PoH – правова кваліфікація.....	36
1.4. Технічні рівні блокчейну: L0 – L3 та крос-чейн інфраструктура.....	39
Висновки до Розділу 1	42

РОЗДІЛ 2

СУБ'ЄКТИ ТА ОБ'ЄКТИ В БЛОКЧЕЙН-ЕКОСИСТЕМІ

2.1. Вузли (ноди), майнери та валідатори: правовий статус і відповідальність	45
2.2. Ідентифікація та анонімність: публічні та приватні ключі	47
2.3. Цифрові гаманці: self-custody та кастодіальна модель	48
2.4. Токеноміка та класифікація токенів: правова таксономія	51
Висновки до Розділу 2	53

БЛОК В. ПРАВОВА ПРИРОДА ЦИФРОВИХ АКТИВІВ

РОЗДІЛ 3

ПРАВОВА ПРИРОДА ЦИФРОВИХ АКТИВІВ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ

3.1. Еволюція доктринальних підходів: майно, товар, нематеріальне благо	55
3.2. Англійське право та цифрові активи: формування третьої категорії майна.....	58
3.3. Регулювання криптоактивів у США: доктрина комплаєнсу та вплив Clarity Act	60

3.4. Регулювання у Швейцарії, Сінгапурі та ОАЕ: моделі альтернативних центрів	65
Висновки до Розділу 3	69

РОЗДІЛ 4

РЕГЛАМЕНТ МіСА ТА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР

4.1. Таксономія активів за МіСА: ART, EMT, utility tokens, NFT	72
4.2. CASP: ліцензування, організаційні вимоги та захист інвесторів	75
4.3. МіСА та AML/CFT: Travel Rule, AMLA та санкційний комплаєнс	79
4.4. Регуляторні «пісочниці» та інноваційні хаби: глобальна адаптація	82
Висновки до Розділу 4	86

БЛОК С. АЛГОРИТМІЧНЕ ПРАВО

РОЗДІЛ 5

СМАРТ-КОНТРАКТИ ТА АЛГОРИТМІЧНЕ ВИКОНАННЯ

5.1. «Код як закон» (Code is Law): юридична дефектність доктрини	90
5.2. Укладання, виконання та оспорування смарт-контракту	94
5.3. Оракули: правовий статус та відповідальність за помилки	98
5.4. Гібридні моделі: рікардіанський контракт та «юридична обгортка»	101
Висновки до Розділу 5	104

РОЗДІЛ 6

ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНІ ФІНАНСИ (DeFi)

6.1. Правова природа DeFi-протоколів: фінансова послуга чи відкритий код	108
6.2. Пули ліквідності, АММ та флеш-кредити: правова кваліфікація	111
6.3. Юридична відповідальність у DeFi: розробники, LP та токен-холдери	113
6.4. Регуляторні підходи до DeFi: ЄС, США та пісочниці	117
Висновки до Розділу 6	120

БЛОК D. ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНА ОРГАНІЗАЦІЙНА ФОРМА

РОЗДІЛ 7

DAO: ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ

7.1. Генезис та технологічна архітектура DAO	124
7.2. Правова природа DAO: партнерство, асоціація або sui generis	126
7.3. Правосуб'єктність DAO: проблеми визнання	129

7.4. Юридична відповідальність учасників DAO	132
7.5. Legal Wrappers для DAO: LLC, Foundation, Cooperative	134
Висновки до Розділу 7	136

РОЗДІЛ 8

DAO У DeFi ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ

8.1. DAO як управлінський шар DeFi-протоколів.....	138
8.2. Governance-токени та ризики кваліфікації як цінних паперів	141
8.3. Ключові прецеденти: Ooki DAO та Lido DAO.....	143
8.4. Порівняльний аналіз DAO з традиційними організаційно- правовими формами.....	146
8.5. Шляхи інституціоналізації DAO: глобальний досвід та прогнози	148
Висновки до Розділу 8	151

БЛОК Е. СУМІЖНІ ПРАВОВІ ІНСТИТУТИ

РОЗДІЛ 9

ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ ТА GDPR

9.1. Блокчейн та право на забуття (ст. 17 GDPR)	155
9.2. Контролер та обробник даних у децентралізованій мережі	158
9.3. Технічні рішення для GDPR-комплаєнсу DLT-систем	161
9.4. COMPLAINT DLT-систем з GDPR: практика ЄС 2023–2026	164
Висновки до Розділу 9	167

РОЗДІЛ 10

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ У БЛОКЧЕЙНІ

10.1. NFT: правова природа та ілюзія власності	170
10.2. Авторські права: time-stamping, ліцензування та роялті (ERC-2981).....	173
10.3. Патенти та токенизація об'єктів інтелектуальної власності.....	176
10.4. First Sale Doctrine у цифровому середовищі та алгоритмічні обтяження.....	179
Висновки до Розділу 10	182

БЛОК Ф. НАЦІОНАЛЬНЕ РЕГУЛЮВАННЯ: УКРАЇНА

РОЗДІЛ 11

ЗАКОНОДАВСТВО ТА СУДОВА ПРАКТИКА УКРАЇНИ

11.1. Закон «Про віртуальні активи»: правові конструкції та об'єкти регулювання.....	185
---	-----

11.2. Судова практика: цивільні, господарські та кримінальні спори.....	188
11.3. Арешт та управління криптоактивами: роль АРМА	192
11.4. Доказування в блокчейні: форензика та процесуальний статус	194
11.5. Сімейні та спадкові спори: практика 2024–2026.....	197
Висновки до Розділу 11	200

РОЗДІЛ 12

ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

12.1. Податковий режим 2026: пільговий перехідний період	204
12.2. База оподаткування: інвестиційний прибуток та валовий дохід	207
12.3. Антивідмивальне законодавство та KYC/AML-зобов’язання в Україні	209
12.4. Стратегія цифрової економіки та адаптація до MiCA	212
12.5. Регуляторна «пісочниця» та перспективи ринку віртуальних активів в Україні.....	214
Висновки до Розділу 12	217

Загальні висновки.....	220
-------------------------------	------------

Порівняльні таблиці.....	232
---------------------------------	------------

Таблиця 1. Параметри правового режиму за типом блокчейн-мережі	233
--	-----

Таблиця 2. Алгоритми консенсусу: технічні параметри та правові наслідки	234
--	-----

Таблиця 3. Типи токенів: технічний стандарт та регуляторний статус у різних юрисдикціях	235
--	-----

Таблиця 4. Порівняння DAO з традиційними організаційно- правовими формами.....	236
---	-----

Таблиця 5. Legal Wrappers для DAO: порівняння юрисдикцій.....	237
---	-----

Таблиця 6. Порівняльна таблиця правових режимів ЄС, США, Великобританії та України.....	238
--	-----

Список використаних джерел	240
---	------------

Передмова

9 червня 2023 р.в Офіційному віснику Європейського Союзу був опублікований Регламент (ЄС) 2023/1114 – найдетальніша кодифікація правового режиму криптоактивів у світовій історії. 30 грудня 2024 р. основна частина цього регламенту набула чинності, фактично перформатувавши європейський крипториннок та визначивши вектор регуляторної конкуренції на наступне десятиліття. Через сім місяців, 17 липня 2025 р., Палата представників Конгресу США ухвалила *Digital Asset Market Clarity Act of 2025 (HR 3633)*, що пропонує принципово іншу – структурно-регуляторну – модель розв’язання тих самих проблем. У вересні 2025 р. Верховна Рада України ухвалила в першому читанні проект Закону № 10225-д, що має гармонізувати національне законодавство з європейським регулятивним вектором та запустити в дію Закон України «Про віртуальні активи» від 17 лютого 2022 р. № 2074-IX, який залишався в стані відкладеної чинності понад чотири роки. Ці три законодавчі події становлять не просто регуляторну хроніку – вони фіксують інституційне визнання того, що технології розподіленого реєстру перейшли з категорії експериментальної інновації в категорію самостійного сектору фінансового та правового життя.

Масштаб явища, що формує предмет цього дослідження, став незмірним за класичними індустріальними мірками. Сукупний обсяг заблокованих у DeFi-протоколах активів (*TotalValueLocked*) перевищує 230 млрд доларів США. Близько 580 мільйонів осіб у світі володіють криптоактивами в тій чи іншій формі. Aave як найбільший децентралізований кредитор оперує понад 25 млрд доларів TVL; Lido DAO як управлінський шар найбільшого ліквідного стейкінг-протоколу контролює понад 30 млрд доларів стейкованих ETH. Україна, попри умови воєнного стану, залишається серед країн з найвищим у світі рівнем володіння криптоактивами на одного жителя. Кожне з цих чисел, узятє окремо, є показовим; узяті разом, вони демонструють, що ігнорування проблематики DLT з боку правової системи більше не є інтелектуально допустимою позицією.

Доктринальна ситуація у вітчизняній цивілістиці характеризується системною лакуною. Базові цивільно-правові категорії, розроблені для матеріального світу та кодифікованого електронного документообігу, не дають готових відповідей на питання, що виникають у децентралізованому програмованому середовищі. Чи є криптоактив річчю в розумінні статті 179 Цивільного кодексу України? Як здійснюється виндикація викраденого з гаманця токена? Хто несе відповідальність за збитки, заподіяні DeFi-протоколом, що не має ідентифікованого емітента? Як виконується судовий наказ проти смарт-контракту, в якого немає власника? Чи входять до складу спадщини активи, доступ до яких помер разом зі спадкодавцем? Перші українські судові рішення 2022–2026 рр формують фрагментарну практику, але без позиції Верховного Суду з ключових концептуальних питань ця практика залишається неоднорідною та непрогнозованою для учасників ринку.

Походження цієї монографії потребує окремого пояснення з огляду на її міждисциплінарний характер. Автор – кандидат юридичних наук, наукова траєкторія якого формувалася в традиційній цивілістиці: кандидатська дисертація була присвячена правочинам у сфері спадкового права, а коло доктринальних інтересів довгий час визначалося класичною проблематикою спадкового наступництва, заповітів та спадкових договорів. Інтерес до питань, що становлять предмет цього дослідження, виник у 2016 р. – у момент, коли блокчейн уже перейшов поріг масового явища, але ще не став предметом систематичного юридичного дискурсу ані в українській, ані в більшості європейських правових традицій. Перехід від академічної цивілістики до практичної участі в крипто-середовищі не був заздалегідь спланованою науковою стратегією: він почався з майнінгу, перейшов у трейдинг, далі – в участь у розробці централізованої біржі (*Centralized Exchange, CEX*), а з оформленням архітектури децентралізованих фінансів – у практичну участь у двох проєктах різного типу: *Nexus Mutual*, як децентралізованому страховому пулі, та *Arbitrum DAO*, як управлінському шарі провідного Layer 2-протоколу. Така траєкторія дозволила спостерігати формування правових проблем у сфері DLT не *postfactum*, через нормативні акти та судові рішення, а в момент їх первинного виникнення – у безпосередньому досвіді учасника ранньої та зрілої фаз цього сектору. Автор не пре-

тендує на статус технічного спеціаліста в інженерному значенні цього терміна; його перевага – в розумінні структури процесів, що відбуваються в DLT-середовищі, та у здатності кваліфікувати їх з позицій класичної цивілістичної доктрини. Поєднання академічної підготовки у сфері традиційних інститутів цивільного права з тривалим перебуванням всередині блокчейн-екосистеми зумовило задум систематизувати накопичений матеріал у формі цього монографічного дослідження.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у сфері створення, обігу, зберігання, передачі та правозастосування щодо активів, прав та зобов'язань, реалізованих засобами технологій розподіленого реєстру, з акцентом на децентралізовані автономні організації та децентралізовані фінанси як специфічні організаційно-функціональні форми.

Предметом дослідження є нормативно-правові акти України, Європейського Союзу, Сполучених Штатів Америки, Великобританії, Швейцарії, Сінгапуру, Об'єднаних Арабських Еміратів та інших юрисдикцій, що регулюють відносини у сфері DLT; судова практика України та провідних іноземних юрисдикцій; доктринальні позиції вітчизняних та зарубіжних науковців; регуляторні документи та керівні принципи європейських, американських та міжнародних органів; технічні стандарти та специфікації, що формують архітектурну основу аналізованих систем.

Методологічна основа дослідження побудована на поєднанні п'яти класичних та спеціалізованих методів. Перший – порівняльно-правовий метод як основний інструмент аналізу регулятивних моделей різних юрисдикцій (європейської категоріальної, американської регуляторної, англійської цивілістичної, моделей альтернативних центрів). Другий – техніко-юридична кваліфікація як спеціалізований метод, що передбачає попереднє з'ясування технічних характеристик об'єкта правового регулювання як методологічну передумову адекватної правової оцінки. Третій – історико-правовий метод для відстеження еволюції доктринальних підходів та законодавчих моделей. Четвертий – метод *casestudy* для детального аналізу ключових прецедентів (The DAO, FTX, Tornado Cash, Ooki DAO, Lido DAO, справа Айзенберга – Mango Markets). П'ятий – формально-юридичний метод як основний інстру-

мент тлумачення нормативних актів та формулювання доктринальних позицій.

Структурний принцип побудови монографії – рух «від технологічної архітектури до регулятивної надбудови». Цей принцип, закладений у підрозділі 1.1 та послідовно витриманий протягом усієї роботи, відображає одну фундаментальну методологічну позицію: правова кваліфікація відносин у DLT-середовищі неможлива без розуміння внутрішньої архітектури тих систем, що породжують ці відносини. Не можна адекватно регулювати «блокчейн загалом», оскільки правовий режим Bitcoin Layer 1, Optimism Layer 2 та Uniswap Layer 3 є істотно різним. Не можна адекватно кваліфікувати «криптоактив загалом», оскільки governance-токен Lido DAO та платіжний токен USDT мають принципово різні правові режими. Технічна точність є передумовою юридичної адекватності – і саме на цьому методологічному принципі будується вся монографія.

Структурно матеріал поділений на шість блоків, що об'єднують дванадцять розділів. Блок А («Технологічний фундамент») розгортає базовий апарат – теорію розподіленого реєстру (Розділ 1) та суб'єктно-об'єктну структуру блокчейн-екосистеми (Розділ 2). Блок В («Правова природа цифрових активів») здійснює компаративно-правовий аналіз чотирьох провідних регуляторних моделей (Розділ 3) та детальний розбір європейського вектора через MiCA та супутні акти (Розділ 4). Блок С («Алгоритмічне право») присвячений смарт-контрактам та алгоритмічному виконанню (Розділ 5) і децентралізованим фінансам (Розділ 6). Блок D («Децентралізована організаційна форма») аналізує DAO як самостійну організаційно-правову форму (Розділ 7) та її роль у DeFi-екосистемі з огляду на ключові прецеденти (Розділ 8). Блок Е («Суміжні правові інститути») розгортає взаємодію DLT з персональними даними (Розділ 9) та інтелектуальною власністю (Розділ 10). Блок F («Національне регулювання: Україна») формує цілісну картину українського режиму через аналіз законодавства та судової практики (Розділ 11) і стратегію оподаткування та євроінтеграції (Розділ 12).

Кожен розділ структурно завершується нумерованими висновками, що формулюються як завершені доктринальні твердження з прив'язкою до конкретних нормативних актів, прецедентів та емпіричних анкерів. Між розділами систематично закладені перехресні посилання – як ре-

троспективні (до раніше встановлених позицій), так і проспективні (до подальшого розгортання тієї чи іншої теми). Ця архітектурна особливість дозволяє читати монографію як в цілому послідовно, так і вибірково за конкретним питанням, з гарантією того, що жоден ключовий аспект не залишиться поза увагою.

Джерельна база дослідження включає чотири основні категорії. Перша – нормативно-правові акти України, ЄС, США, Великобританії, Швейцарії, Сінгапуру, ОАЕ та інших юрисдикцій (понад 50 нормативних актів станом на квітень 2026 р.). Друга – судова практика України (постанова ОП КГС ВС від 03.08.2022 у справі № 910/5408/21; справи про поділ майна подружжя, спадкування, арешт криптоактивів) та провідних іноземних юрисдикцій (SEC проти W. J. Howey Co.; AA проти Persons Unknown; SEC проти Ripple Labs; CFTC проти Ooki DAO; Samuels проти Lido DAO; United States проти Eisenberg). Третя – регуляторні документи (Керівні принципи EDPB 02/2025; *ESMA **FinalReport* щодо *reversesolicitation*; EBA Guidelines 2024/11; Law Commission Final Report Law Com No 412; UKJT Legal Statement; FATF Recommendations; SEC DAO Report). Четверта – наукові та доктринальні публікації (роботи Сабо, Лессіґа, Гріґа, сучасні академічні дослідження з законодавчого та правового регулювання DLT; вітчизняна доктрина у вигляді статей у спеціалізованих юридичних виданнях).

Хронологічно дослідження охоплює період від концептуального генезису смарт-контрактів у роботах Ніка Сабо (1994–1998) та запуску Bitcoin (2009) до квітня 2026 р. Особливо детально аналізується період 2022–2026 рр, коли регуляторні події набули вирішального значення для формування глобальної правової архітектури DLT. Цей період включає крах FTX (листопад 2022), запуск MiCA (червень 2023 – грудень 2024), ухвалення Wyoming DUNA Act (березень 2024), рішення у справі Samuels проти Lido DAO (листопад 2024), Property (Digital Assets etc) Act 2025 у Великобританії, ухвалення CLARITY Act Палатою представників США (липень 2025), ухвалення проекту Закону № 10225-д у першому читанні в Україні (вересень 2025).

Дослідження свідомо обмежене кількома аспектами, що залишаються поза його основним фокусом. По-перше, кримінально-правовий аспект розглядається лише в межах, необхідних для аналізу процесуальних механізмів арешту криптоактивів та форензики; система-

тичне дослідження кримінально-правової кваліфікації злочинів, що вчиняються з використанням криптоактивів, потребує окремого монографічного формату. По-друге, цифрові валюти центральних банків (CBDC) розглядаються лише в контексті їх співіснування з регульованими стейблкоїнами та іншими віртуальними активами; повноцінний аналіз CBDC як самостійного правового феномена є предметом окремого дослідження. По-третє, питання штучного інтелекту в крипто-контексті (AI-генерований контент, AI-керовані торгові алгоритми) торкаються лише частково в межах підрозділу 10.3 щодо deep fakes.

Практичне значення дослідження полягає в трьох вимірах. Перший – наукова підтримка законодавчого процесу, спрямованого на ухвалення проєкту Закону № 10225-д у другому читанні та підзаконних актів НКЦПФР, Міністерства фінансів, Національного банку України, Державної служби фінансового моніторингу. Другий – методологічна основа для формулювання правових позицій Верховного Суду України з ключових концептуальних питань, що дотепер не отримали завершеної доктринальної відповіді. Третій – практичний інструментарій для адвокатської та нотаріальної практики, що стикається з конкретними справами щодо поділу майна подружжя, спадкування, арешту криптоактивів, оскарження смарт-контрактних правочинів. Сформульовані в монографії практичні рекомендації орієнтовані безпосередньо на ці три виміри.

Робота над монографією велася в умовах, коли законодавча та регуляторна база у сфері DLT змінюється з безпрецедентною швидкістю. Окремі факти, на яких ґрунтуються розгорнуті положення, можуть зазнати змін до моменту виходу монографії з друку – особливо щодо проєкту Закону № 10225-д (його доля в другому читанні), CLARITY Act (його доля в Сенаті США), MiCA II (формування концепції на рівні Європейської Комісії), справи Samuels проти Lido DAO (її процесуальний результат у листопаді 2026 р.). Усвідомлюючи цю динаміку, автор намагався формулювати доктринальні позиції так, щоб вони зберігали свою методологічну цінність незалежно від конкретних законодавчих рішень – за принципом, що доктрина повинна бути стійкою щодо нормативних змін, а нормативні зміни – спиратися на доктринально опрацьований концептуальний апарат.

Монографія адресована широкому колу читачів. Першочергово – науковцям-правникам, що працюють у сферах цивільного права, господарського права, фінансового права, права інтелектуальної власності, кримінального процесу. По-друге – практикуючим юристам, адвокатам, нотаріусам, що стикаються з конкретними справами, пов’язаними з віртуальними активами. По-третє – суддям, що ухвалюють рішення в умовах правової невизначеності та потребують доктринальних орієнтирів. По-четверте – представникам регуляторних органів (НКЦПФР, НБУ, ДПС, Держфінмоніторинг), що формулюють підзаконні акти та правозастосовчі позиції. По-п’яте – учасникам ринку віртуальних активів – від розробників протоколів до кінцевих користувачів, – що потребують розуміння своїх правових ризиків та можливостей. По-шосте – студентам та аспірантам юридичних факультетів, для яких монографія може слугувати основою для подальших спеціалізованих досліджень.

Окремого пояснення потребує методологія використання інструментів штучного інтелекту в процесі підготовки рукопису. У межах допустимого академічною етикою формату – як допоміжні засоби, що не заміщують авторську доктринальну позицію, – застосовувалися три системи. Gemini 3.1 Pro використовувалася для верифікації фактологічного матеріалу, пошуку та крос-перевірки джерел, а також для контролю відповідності спеціалізованої термінології нормам сучасної української юридичної мови, що особливо важливо в умовах відсутності усталеного україномовного апарату для значної частини понять DLT-середовища. Claude Opus 4.7 застосовувалася для загальної ревізії рукопису та коригування структурної послідовності викладання матеріалу між розділами та підрозділами – з метою забезпечення дотримання принципу руху від технологічної архітектури до регулятивної надбудови, закладеного в основу всієї роботи. Microsoft Copilot використовувався виключно як технічний інструмент форматування у середовищі Microsoft Word. Усі доктринальні твердження, кваліфікаційні рішення, оцінки судових прецедентів та законодавчих ініціатив, формулювання практичних рекомендацій, як і відповідальність за фактологічну точність, належать авторові. Це розкриття відповідає принципу академічної прозорості та сучасним стандартам редакційної етики наукових видань щодо застосування генеративних систем у дослідницькому процесі.

Висловлюю щирю вдячність колегам, чії поради та критика суттєво вплинули на формування центральних положень цієї роботи. Окрема подяка – рецензентам, чії вимогливі зауваження дозволили уникнути низки концептуальних та фактологічних неточностей. Усі решта неточностей, що залишилися в тексті, є виключно відповідальністю автора. Наведення фактів станом на квітень 2026 р. є необхідним застереженням: правовий ландшафт у сфері DLT змінюється настільки швидко, що навіть найдетальніше дослідження стає історичним документом протягом кількох місяців з моменту завершення. Ця монографія є спробою зафіксувати концептуальний апарат, що залишиться методологічно дієвим довше, ніж конкретні правові норми, які він описує.

Наукове видання

Орлов Ілля Павлович

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН
У СФЕРІ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗПОДІЛЕНОГО
РЕЄСТРУ, ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ
АВТОНОМНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ ФІНАНСІВ**

Монографія

Видається в авторській редакції

Підписано до друку 05.06.2026. Формат 60×90/16.
Ум. друк. арк. 16. Обл.-вид. арк. 13. Тираж 300 пр. Зам. № 694

ТОВ «Видавничий дім «Право»,
вул. Харківських Дивізій, 11/2, м. Харків, Україна
Для кореспонденції: а/с 822, м. Харків, 61023, Україна
Тел.: (050) 409-08-69, (067) 574-81-20, (063) 254-50-84

Вебсайт: <https://pravo-izdat.com.ua>

E-mail для замовників послуг: verstka@pravo-izdat.com.ua

E-mail для покупців: sales@pravo-izdat.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8024 від 05.12.2023

Виготовлено ТОВ «Промарт Плюс»,
вул. Весніна, 12, м. Харків, 61023, Україна
Тел. (097) 445-07-79

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8388 від 16.07.2025

Перейти на сайт →